

dacă dolarul este scăzut, dacă aurul pleacă din SUA în cantități mari, dacă suntem obligați să facem presiuni asupra celorlalte țări ca să-și păstreze dolarii...". De aceea menținerea cotației aurului și a argintului era obligatorie, astfel ca dolarul să pară o monedă puternică. Se spune că președintele Roosevelt fixa cursul aurului, la micul dejun. Își întreba secretarul ce dată este și dacă, de exemplu, era o zi de 31, stabilea cursul la 31 de dolari. Cum aurul este un indicator convingător pentru încredere, cursul lui este urmărit în toată lumea cu mare atenție. Mai exact, curs mic, încredere mai mare. Argintul trebuia "sufocat", fiindcă poate deveni o monedă de schimb în orice moment, așa cum a fost timp de peste 2.500 de ani.

Chinezii strică jocurile de la JP Morgan

Din acest motiv, JP Morgan "achiziționa zilnic poziții short cu 30.000 de contracte reprezentând 150 de milioane de uncii de argint, o poziție istorică de 31% la fiecare deschidere a Comex". Ciudat e că toată lumea știa de vreo douăzeci de ani că americanii blocau în fiecare dimineață prețul argintului. Deodată, s-a petrecut o schimbare majoră. De la 8 dolari uncia, cursul a început să urce treptat, până a ajuns la 29 de dolari, în timpul celei de-a doua emisiuni monetare pe care Ben Bernake a lansat-o în noiembrie 2010. Iar din cauza acestei creșteri bruște a prețului argintului, Blythe Masters era cât pe ce să sară în



air, cu tot cu banca pe care o reprezenta. Chinezii - trebuie adăugat - erau hotărâți să lupte contra ei și să solicite livrarea fizică a lingourilor cumpărate... "JP Morgan are aproape 1,5 mii de miliarde de dolari investiți în opțiuni în argint- afacere parcă desprinsă din filmele cu agentul 007- drept pentru care a început un violent și silențios război prin cotații interpușe. Chinezii au decis să atace cartelul american, acolo unde este mai slab, pe piața argintului, știind că băncile centrale nu au rezerve să le "împrumute" pieței pentru a scădea prețul metalului argintiu. Lui Blythe Masters nu-i rămâne decât să găsească rapid o soluție pentru a scădea cota acestui metal prețios".

Profitul băncilor americane, cel mai ridicat din ultimii patru ani

Ar mai fi de spus că profiturile înregistrate de băncile americane în

perioada iulie-septembrie 2011 au atins cel mai ridicat nivel din ultimii patru ani, iar numărul acestor instituții financiare cu probleme a scăzut pentru al doilea trimestru consecutiv, a anunțat de curând Fondul de Garantare a Depozitelor Bancare din SUA. Potrivit acestuia, în trimestrul al treilea al anului 2011, industria bancară americană a înregistrat profituri de 35,3 miliarde de dolari, în creștere față de perioada similară a anului trecut, când au fost de 23,8 miliarde de dolari. Și surpriză, peste 60 la sută din băncile americane au raportat o creștere a veniturilor. Datele arată însă că băncile cu active mai mari de 10 miliarde de dolari au fost responsabile pentru cea mai mare parte din profituri. Deși reprezintă mai puțin de 1,4 la sută din totalul lor, marile bănci americane au înregistrat profituri de 29,8 miliarde de dolari în trimestrul al treilea. De asemenea, Fondul de Garantare a anunțat că în trimestrul al treilea, 844 de bănci erau pe lista instituțiilor cu probleme, adică 11,5 la sută din totalul băncilor, în scădere față de 865 câte erau în perioada aprilie-iunie 2011 și 888 de instituții la sfârșitul primului trimestru. De la începutul anului și până în prezent, un număr de nouă bănci americane au dat faliment, în scădere față de anul trecut când 157 de bănci au falimentat, acesta fiind cel mai mare număr de falimente înregistrat de industria bancară americană, după criza din 1992.

Lucia Ivănescu

